

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314209987
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5314209987.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľky (matky dieťaťa): J. A., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., P. č. XXX, zastúpená splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Čadca, ul. Májová č. 1582, IČO: 50 473 522, proti manželovi navrhovateľky (otcovi dieťaťa): F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Petrom Pohančenikom, advokátom so sídlom N., ul. U. č. XX, o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej C. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky dieťaťa, zastúpenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca ako kolíznym opatrovníkom, na čas po rozvode, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4P/71/2014-239 zo dňa 08. augusta 2017 v spojení s dopĺňacím uznesením č. k. 4P/71/2014-262 zo dňa 04. októbra 2017, takto

rozhodol:

rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4P/71/2014-239 zo dňa 08.08.2017 v spojení s dopĺňacím uznesením č. k. 4P/71/2014-262 zo dňa 04.10.2017,
vo výroku II. potvrdzuje,
vo výroku III. zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie,
vo výroku IV. mení tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou C. A., nar. XX.XX.XXXX každý prvý a štvrtý týždeň v mesiaci v sobotu od 09.00 hod. do 18.00 hod. a každý druhý a tretí týždeň v mesiaci v nedeľu od 09.00 hod. do 18.00 hod., kedy si dieťa v určenom čase prevezme od matky dieťaťa v mieste bydliska dieťaťa a zároveň matke v určenom čase na tom istom mieste dieťa odovzdá s tým, že matka je povinná dieťa v určený čas riadne pripraviť a odovzdať ho otcovi. Obaja rodičia sú povinní sa vopred navzájom informovať o prípadnej prekážke, pre ktorú nebude možné styk zrealizovať a dohodnúť si náhradný termín,
vo výrokoch V., VI., a VII. zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 4P/71/2014-239 zo dňa 08.08.2017 maloleté dieťa C. A., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode zveril do výchovy a starostlivosti matky, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach (výrok II.). Otca zaviazal platiť výživné na maloletú C. A., nar. XX.XX.XXXX na čas po rozvode vo výške 85 eur k rukám matky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred (výrok III.). Podľa rozsudku otec má právo styku s maloletým dieťaťom C. A., nar. XX.XX.XXXX každý prvý a štvrtý týždeň v mesiaci v sobotu od 09.00 hod do 18.00 hod. Matka je povinná maloleté dieťa C. A., nar. XX.XX.XXXX pripraviť fyzicky a psychicky na styk s otcom v stanovený čas v mieste bydliska matky a otec je povinný maloleté dieťa odovzdať matke v stanovený čas v mieste bydliska matky (výrok IV.). Zároveň rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania (výrok V.). Dopĺňacím uznesením č. k. 4P/71/2014-262 zo dňa 04.10.2017 rozhodol, že matka je povinná nahradiť Slovenskej republike trovy preddavkované štátom v rozsahu 50 % vo výške určenej po právoplatnosti tohto uznesenia vyšším súdnym úradníkom prvostupňového súdu (výrok VI.).

Otec je povinný nahradiť Slovenskej republike trovy preddavkované štátom v rozsahu 50 % vo výške určenej po právoplatnosti tohto uznesenia vyšším súdnym úradníkom prvostupňového súdu (výrok VII.). Po predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu okresný súd zveril maloletú C. do výchovy matke. Skutkový stav vyhodnotil tak, že výchovný proces nie je len materiálna stránka výchovy, ako uvádza otec, rodinný dom, vhodné materiálne podmienky pre výchovu, ale aj samotný výchovný proces. Výsledok výchovy otca je arogantné správanie maloletého L. vo vzťahu k súdu, vo vzťahu k matke, manipulácia L. zo strany otca smerom k matke, k C. a vulgárne vyjadrovanie maloletého L. vo vzťahu k matke. Otec nebol preto pre súd zárukou zdravého výchovného prostredia pre maloletú. Zobral do úvahy aj výsledok znaleckého dokazovania, záväzný právny názor odvolacieho súdu, vôľu dieťaťa byť a spať pri matke. Tiež tú skutočnosť, že otec je prevažný čas na cestách, preto výchovný proces, osobnú výchovu nemá možnosť zabezpečovať tak ako ju zabezpečuje matka, zvlášť, keď ide o žiačku 2. ročníka základnej školy, ktorá potrebuje pomocť pri štúdiu, a to pravidelne a túto zodpovednosť nemožno previesť na starých rodičov.

Pri úprave styku bral súd do úvahy v tomto štádiu konania právoplatný a vykonateľný rozsudok č. k. 4P/71/2014-69 zo dňa 14.04.2015, podľa ktorého platí striedavá starostlivosť pre maloletého L., ktorý má byť prvý a druhý týždeň v mesiaci v starostlivosti matky a každý tretí a štvrtý týždeň v mesiaci v starostlivosti otca. Vychádzajúc z tohto právoplatného rozsudku mal za to, že v tomto štádiu konania styk otca s dieťaťom zodpovedá požiadavke, že sestra bude aj s bratom, a to striedavo u matky a u otca, jedenkrát sa stretne s bratom u otca a jedenkrát u matky. Zároveň bude rešpektované to, čo uviedol maloletý L. pred znalkyňou, že by rád mal niektoré víkendy aj pre seba, teda bude mať k dispozícii aj víkendy pre realizáciu svojich záujmov. V nedeľu bude mať C. voľný čas na prípravu do školy s matkou. Súd nemohol upraviť styk tak, že každý víkend bude maloletá C. u otca, pretože cez týždeň si plní školské povinnosti a v takom prípade by matka nemala žiaden víkend, ktorý by mohla s maloletou stráviť. Podľa súdu pre začiatok, pre získanie dôvery C. zo strany otca je takáto úprava styku dostatočná.

Keďže súd zveril maloletú do výchovy a starostlivosti matky, zaviazal otca platením výživného v sume 85 eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred. Vychádzal z toho, že v návrhu matka žiadala, aby otec prispieval na výživu maloletého L. sumou 120 eur mesačne a na maloletú C. sumou 80 eur. Otec, v prípade, že by deti boli zverené do jeho starostlivosti žiadal výživné v rovnakej výške. Z neprávoplatného rozsudku č. k. 16P/49/2016-80 zo dňa 10.03.2017 mal súd preukázané, že v súlade s uvedeným nesporným tvrdením rodičov o výške výživného na obidve maloleté deti, bolo určené výživné na maloletého L., ktorý bol zverený týmto rozsudkom otcovi vo výške 125 eur mesačne, teda vo výške len o 5 eur vyššej ako bol uvedený zhodný prejav rodičov o výške výživného. Z toho dôvodu súd zhodný prejav rodičov o výške výživného na maloletú C. vo výške 80 eur navýšil taktiež o 5 eur a určil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej vo výške 85 eur mesačne. Taká výška výživného zodpovedá potrebám maloletého dieťaťa ako aj príjmovým možnostiam, vychádzajúc z lustrácie otca v Sociálnej poisťovni s hrubým príjmom 400 eur a z lustrácie matky pri hrubom príjme 800 eur. V tomto konaní ani matka ani otec iné tvrdenia a dôkazy neprodukovali. Súd sa domnieval, že výživné je primerané potrebám dieťaťa a možnostiam a schopnostiam oboch rodičov.

Vzhľadom k tomu, že ide o starostlivosť o maloleté dieťa, o trovách konania súd rozhodol tak, že žiadna zo strán konania nemá právo na náhradu trov konania.

Keďže súd v rozsudku nerozhodol o časti predmetu konania - trovách preddavkovaných štátom a rozsudok ku dňu rozhodovania súdu nenadobudol právoplatnosť, rozhodol o tejto časti predmetu konania doplnčacím uznesením aj bez návrhu v zmysle ust. § 225 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ v spojení s ust. § 234 ods. 2 C. s. p. Štátu v súvislosti s týmto konaním vznikli trovy preddavkované štátom za znalečné vyplatené znalkyni z rozpočtových prostriedkov súdu priznané uznesením č. k. 4P/71/2014-230 zo dňa 26.06.2017. Aktuálna procesná úprava nenachádza pri rozhodnutí súdu o náhrade trov štátu podľa § 148 Občianskeho súdneho poriadku svoj ekvivalent. Súd preto rozhodol podľa § 251 C. s. p., ktoré ustanovenie v sebe zahŕňa všetky trovy súdneho konania, teda aj trovy štátu a tiež podľa § 259 C. s. p., z ktorého vyplýva, že ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri uplatnení ako svedok v spojení s čl. 4 ods. 1 C. s. p. Rodičia majú rovnaké práva a povinnosti k maloletým deťom, preto súd rozhodol tak, že každý z nich (otec aj matka) je povinný nahradiť Slovenskej republike titulom trov preddavkovaných štátom trovy konania v rozsahu 50 % vzniknutých trov. Výška týchto trov bude vyčíslená po právoplatnosti tohto uznesenia prvoinštančným súdom.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie matka dieťaťa a otec dieťaťa.

3. Matka dieťaťa napadla odvolaním rozsudok okresného súdu do výroku III. Súhlasila s výškou výživného v sume 85 eur mesačne. Vytýkala však súdu, že žiadnym spôsobom sa nezaoberal zameškaným výživným. Podotkla, že konanie, čo do výroku I. o rozvode manželstva nadobudlo právoplatnosť dňa 27.05.2015 a od tohto dátumu, keďže súd určil výživné na čas po rozvode, jej plynie aj nárok na zameškané výživné, a to až do času vynesenia rozsudku, t. j. 08.08.2017. Poukázala na to, že zo strany otca na čas po rozvode nedošlo k plneniu žiadneho výživného. Keďže k tomuto nedošlo mala za to, že súd opomenul výrok, ktorým je potrebné rozhodnúť aj o zameškanom výživnom. Žiadala preto, aby súd rozhodol aj o tejto sume zameškaného výživného (2.295 eur - 27 mesiacov x 85 eur mesačne), pretože podľa jej názoru je potrebné otca na toto zameškané výživné zaviazat'.

4. Kolízny opatrovník dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu matky mal za to, že je v záujme dieťaťa, aby bolo určené zameškané výživné. Poukázal na to, že otec maloletej bol z jeho strany viackrát upozorňovaný, aby v tomto smere učinil nápravu a výživné matke riadne zasielal, pričom uviedol, že matka na maloletého L. výživné uhrádza pravidelne. Je v záujme maloletého dieťaťa, aby bolo určené zameškané výživné.

5. Otec dieťaťa napadol odvolaním rozsudok okresného súdu do všetkých jeho výrokov. Ním uvádzané body 1., 2., 3. a 4. odvolania napíňajú dôvod odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ C. s. p. (porušenie § 42 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „C. m. p.“, článku 12 C. m. p., nesúlad výrokov o výchove, výžive, zastupovaní a spravovaní majetku s ust. § 24 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“), nesprávnosť označenia výroku rozsudku,).

Ďalej otec dieťaťa nesúhlasil s výrokom rozhodnutia súdu, ktorým bola maloletá zverená „do výchovy a starostlivosti“, ktorý pravdepodobne mal znamenať zverenie do osobnej starostlivosti. Tvrdil, že od odchodu matky zo spoločnej domácnosti sa stará o maloletého L., je preto schopný postarať sa aj o maloletú C.. Rozsudkom Okresného súdu v Čadci sp. zn. 16P/49/2016 zo dňa 10.03.2017 bol aj maloletý L. zverený do jeho osobnej starostlivosti. Maloletá má s ním výborný vzťah, je medzi nimi láska, stretávajú sa, majú spoločné záujmy. V danom prípade je preukázané, že sú splnené všetky podmienky pre rozhodnutie o zverení maloletej do striedavej starostlivosti, je tu záujem rodičov, je tu ich schopnosť sa o dieťa postarať po stránke materiálnej a duševnej, je v záujme maloletého dieťaťa, aby bolo vychovávané oboma rodičmi, aby malo pocit plnohodnotnej rodiny, aby bol zachovaný vzťah s oboma rodičmi a bratom.

Ďalej vytýkal súdu, že po zrušujúcom rozhodnutí krajským súdom vo veci okrem nariadenia znaleckého posudku nevykonal žiadne dokazovanie. Bolo nariadené jediné pojednávanie dňa 08.08.2017, kde súd svojim konaním neumožnil stranám konania vyjadrenie sa k veci. V tejto súvislosti odkázal na zvukový záznam z pojednávania. Pokiaľ okresný súd poukazuje na znalecký posudok, v tomto sa nikde neuvádza, že znalkyňa je striktné proti nariadeniu striedavej starostlivosti. Vyplýva z neho, že znalkyňa nedoporučuje striedavú starostlivosť, nakoľko maloletý L. bude cez týždeň na internáte, pričom sa ale nezaobera skutočnosťou, že maloletý môže domov dochádzať aj každý deň a vzhľadom na vynikajúci vzťah k sestre, tak by pri striedavej starostlivosti aj činil, taktiež uvádza, že medzi súrodencami je významný vekový rozdiel, ale neberie do úvahy, že ten vekový rozdiel nie je badať, nakoľko aj v súčasnosti majú skvelý vzťah a každú možnú chvíľu trávia spolu. Pokiaľ súd uvádza, že nerešpektuje právoplatný rozsudok ohľadom L., opomína, že rovnako ale nerešpektuje rozhodnutie súdu ani matka. Tiež je potrebné uviesť, že rozhodnutie súdu nie je závislé na znaleckom odporúčaní. Poukazoval na to, že už dlhší čas nepracuje ako vodič kamiónu, má prácu na jednom mieste výkonu práce, stály pracovný čas a každý deň je doma po práci. Je to dôkaz toho, že súd nemal zistený skutkový stav veci, nemal záujem objektívne zistiť skutkový stav veci a vyvodil nesprávne skutkové závery. Tieto skutočnosti napíňajú dôvody odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/, g/, h/ C. s. p.

Ďalej otec dieťaťa poukazoval na to, že súd použil ako dôkaz aj mailovú komunikáciu medzi matkou a maloletým L., ktorá tvorila podstatný dôvod pre rozhodnutie súdu. V tejto súvislosti je podľa neho potrebné najskôr rozhodnúť, či daný dôkaz je zákonným dôkazom. Ide o súkromnú komunikáciu dvoch osôb. Súkromnú komunikáciu je možné zverejniť len s výslovným súhlasom dotknutých osôb, v danom prípade matky a maloletého L.. Nakoľko takýto súhlas minimálne zo strany maloletého L. nebol daný, došlo k zásahu do práva na súkromie, ochranu komunikácie a ochranu listového tajomstva medzi dvoma súkromnými osobami. Jednoznačne teda ide o nezákonný dôkaz, ktorý v súdnom konaní nemal byť použitý. Tiež súd nezistoval, či v danom prípade ide skutočne o komunikáciu medzi matkou a maloletým synom alebo sfaľovaný dokument. Okresný súd neumožnil stranám konania sa k tomuto dôkazu vyjadriť. Uvedené napíňa dôvody odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, h/ C. s. p.

Rozhodnutie súdu v časti výživného považoval otec dieťaťa za nepreskúmateľné a mal za to, že nie je preto možné zaujať právne stanovisko k nemu.

Ďalej rozhodnutie okresného súdu v časti úpravy styku je podľa neho v rozpore so všeobecne ustálenou rozhodovacou praxou súdov ktoré rodičovi, ktorý nemá maloleté dieťa v osobnej starostlivosti štandardne určujú styk na dva víkendy v mesiaci. V tomto konaní sa jeho právo rodiča na styk s maloletou C. obmedzilo na dva dni v mesiaci. Takéto rozhodnutie porušuje nielen jeho právo na styk s dieťaťom, ale aj práva dieťaťa na styk s rodičom, je porušením medzinárodných dohovorov, ktoré zaručujú dieťaťu čo najširšiu možnosť stretávania sa s rodičom, najmä ak sú odlúčení. Vytkol súdu, že v časti osobnej starostlivosti zo znaleckého posudku vychádza, ale v časti úpravy styku znalecký posudok ignoruje. obdobne nemožno akceptovať ani odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu, že úpravu styku nariadil takým spôsobom, aby mala maloletá v nedeľu čas na prípravu do školy. Predovšetkým dieťa má dvoch rodičov, ani jeden nebol zbavený alebo obmedzený v svojich rodičovských právach, je všeobecne dokázané, že pre zdravý vývoj dieťaťa je potrebné, aby bol zabezpečený čo najširší možný rozsah kontaktu s druhým rodičom, preto argumentácii, že dieťa sa v celú nedeľu bude učiť do školy, nemá logiku. Tiež je potrebné odmietnuť záver súdu, že on si nezískal dôveru maloletej. Poukázal na to, že je jej rodičom, vychovával maloletú do rozvodu manželstva a jej dôveru si nemusí získavať, nakoľko ju má a nikdy ju nestratil ako vyplýva aj zo znaleckého posudku.

Otec dieťaťa osobitne uviedol nasledujúce skutočnosti: maloletý L. navštevuje pravidelne matku. Matka síce neplní rozhodnutie súdu o tom, že si má prevziať maloletého L. v mieste bydliska otca, ale maloletý za ňou dochádza. Maloletá C. počas celých troch rokov je v pravidelnom styku s ním a s maloletým L.. Pokiaľ matka nebráni styku maloletej C. s ním a bratom, trávi minimálne jeden deň víkendu u neho. Má u neho všetky potrebné veci, oblečenie, takže si ho nemusí nosiť od matky, hračky, svoju posteľ, skriňu, hygienické potreby.

Otec dieťaťa navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť vec na nové prejednanie. Naďalej trval na striedavej výchove vo vzťahu k maloletej C., nakoľko táto je v záujme maloletého dieťaťa a on spíňa všetky predpoklady na rozhodnutie o striedavej výchove.

6. Otec dieťaťa prostredníctvom splnomocneného zástupcu k odvolaniu matky dieťaťa do výroku III. rozsudku okresného súdu uviedol, že podľa jeho názoru súd neopomenul vo veci rozhodnúť, nakoľko ide o konanie o rozvod manželstva s príslušenstvom, postupoval podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine. Ak teda aj okresný súd rozhoduje o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode v neskoršom rozhodnutí ako je rozhodnutie o rozvode manželstva, čo je daný prípad, vzťahuje sa aj dodatočné rozhodnutie súdu o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode k pôvodnému rozhodnutiu o rozvode („úpraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode“). Je teda zrejme k akému času súd určuje výkon práv a povinností k maloletému dieťaťu. Ak by sme mali hovoriť o opomenutí rozhodnutia súdu tak iba vo vzťahu k rozhodnutiu o rozložení doposiaľ nezaplateného výživného na mesačné splátky, ktoré by sa mali splácať popri určenom mesačnom výživnom, a to vzhľadom k uplatneniu princípu dobrých mravov, nakoľko až týmto rozhodnutím jeden z rodičov vie, v akej výške má prispievať na výživu maloletého dieťaťa a požadovať zaplatenie nedoplatku v celku by sa priečilo princípu spravodlivého rozhodnutia.

Otec dieťaťa dal do pozornosti aj skutočnosť, že ak má súd rozhodovať o výživnom na maloletú C. na čas po rozvode, od právoplatného rozvodového rozhodnutia do rozhodnutia o zverení do osobnej starostlivosti je potrebné, aby rozhodol aj o výživnom na maloletého L. na čas po rozvode, od právoplatného rozvodového rozhodnutia doposiaľ. Podával tým návrh na rozhodnutie o povinnosti matky prispievať na výživu maloletého L. sumou 125 eur mesačne, počnúc od právoplatnosti rozvodu manželstva vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Predmetné konanie sa môže začať aj bez návrhu, nakoľko sa jedná o vec starostlivosti o maloleté dieťa, je možné návrh predložiť aj v rámci odvolacieho konania.

7. Kolízny opatrovník dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že súd upravil práva a povinností k maloletej C. a L. predbežným opatrením sp. zn. 8P/35/2014 z 24.06.2014, ktoré je vykonateľné dňa 14.07.2014, kedy boli obe deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platením výživného. Uvedené uznesenie nebolo od samého začiatku rešpektované. Maloletý L. zostal v starostlivosti otca a matka tento stav riešila v súčinnosti s políciou, ale bezvýsledne. Obom rodičom bolo poskytnuté poradenstvo, aby rešpektovali uznesenie a rozsudky súdu. Maloletá C. je v starostlivosti svojej matky, ktorá zabezpečovala riadnu starostlivosť o maloletú. Nebolo ním zistené, že by maloletá nemala poskytnutú dostatočnú ochranu v súlade s právnymi predpismi SR, resp. bola vystavená riziku škody na živote alebo zdraví, ako uvádza otec vo svojom vyjadrení. Čo sa týka

starostlivosti o maloletého L. zo strany otca, táto sa na základe posledného vyjadrenia Základnej školy Makov zo dňa 10.07.2017 zhoršila. E-mailová komunikácia medzi matkou a jej synom je nutný dôkazový materiál, ktorý svedčí o výchovnom zlyhaní zo strany otca. Otec podľa posledných zistení si aj naďalej neplní vyživovaciu povinnosť voči maloletej C., zatiaľ čo matka pravidelne prispieva na výživu maloletého L. sumou 125 eur mesačne + 50 eur zameškané výživné. Kolízny opatrovník dieťaťa na záver konštatoval, že súd v danej veci konal nezaujato, objektívne vyhodnotil daný skutkový stav a vyvinul maximálne úsilie, aby bolo rozhodnuté v záujme detí. V odvolacom konaní navrhol rozhodnúť priamo krajským súdom, čo bude v prospech uvedeného konania, nakoľko zo strany rodičov sú voči rozsudkom neustále podávané odvolania.

8. Matka dieťaťa prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu otca primárne poukázala na to, že tento neustále opakuje tie isté skutočnosti, takmer celé odvolanie sa týka maloletého L. a „úžasného vzťahu otca so synom“, pričom rozhodnutie voči ktorému podal odvolanie sa týka maloletej C.. Mala za to, že súd postupoval v súlade s uznesením odvolacieho súdu, vykonal dostatočné dokazovanie v súlade s ním dospel k právnomu názoru a k rozhodnutiu, ktoré je v prospech dieťaťa. To, že striedavá osobná starostlivosť nie je v záujme dieťaťa je badať zo všetkých vyjadrení otca, vyjadrení maloletej C., ktorá sa pred znalkyňou vyjadrila, že chce byť u mamy a otca navštevovať a celé je to podčiarknuté závermi znaleckého dokazovania. Otec dieťaťa neustále uvádza, že sa vie o dieťa postarať avšak uniká mu tá skutočnosť, že maloletý L. je u neho a jeho vzťah k nej je na veľmi zlej úrovni, pričom ona vyvíja všetko úsilie, avšak otec maloletého tak ovplyvňuje, že ten jej nadáva, uráža a citovo vydiera. Takéto prostredie určite nie je vhodné pre maloletú C. a nepredstavuje pre ňu stabilné výchovné prostredie. Správanie otca je nevyspytateľné a vyplýva z neho, že sa stále nedokáže vyrovnáť s rozvodom a matke ako aj maloletej C. sa snaží neustále robiť zle, pričom to neustále pretrváva. Matka dieťaťa poukázala aj na tú skutočnosť, že otec neustále mení zamestnanie, pričom v súčasnosti pracuje v Bytči ako robotník na zmeny. Z toho vyplýva, že nariadiť striedavú osobnú starostlivosť nie je možné, nakoľko okrem iného otec nemá ani vytvorené vhodné podmienky, aby maloletá nebola večer doma sama. Súd rozhodol správne keď akceptoval závery znaleckého posudku.

Matka dieťaťa nesúhlasila s názorom otca, že predložená facebooková komunikácia medzi ňou a maloletým L. je nezákonným dôkazom. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov je zrejmé, že právo na rešpektovanie korešpondencie je právom na nerušenú a necenzurovanú komunikáciu s inými. Považovali za potrebné zdôrazniť, že právo na ochranu súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie nie je absolútne. Nemožno zakazovať dispozície s týmto právom a to pre účely súdneho konania. Okrem toho otcom dieťaťa nedošlo k spochybneniu tohto dôkazu a teda tento sa stal nesporným.

9. Matka dieťaťa v reakcii na vyjadrenie otca (replike) k jej odvolaniu uviedla, že čo sa týka argumentácie otca, že je potrebné rozhodnúť o určení výživného na maloletého L. s tým nesúhlasí. Poukazovala na to, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca sp. zn. 16P/49/2016 bolo dňa 10.03.2017 rozhodnuté, že ona je povinná prispievať na jeho výživu v sume 125 eur mesačne vždy k 15. dňu toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca maloletého dieťaťa počnúc dňom 24.10.2016. Zameškané výživné za obdobie od 24.10.2016 do 10.03.2017 vo výške 567,42 eur sa jej povoľuje splácať v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Otec teda žiada duplicitne uhradiť výživné, ktoré ona pravidelne uhrádza na maloletého L., pričom on sám na maloletú C. aj napriek predbežnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia neuhradil do dnešného dňa žiadne výživné. Návrh otca preto považovala za nedôvodný.

10. Následne sa otec dieťaťa prostredníctvom splnomocneného zástupcu vyjadril k vyjadreniu kolízneho opatrovníka, ktorý reagoval na jeho odvolanie. Mal za to, že zo správy zo základnej školy žiadnym spôsobom nevyplyva, že by sa starostlivosť o maloletého L. z jeho strany zhoršila. Pokiaľ ide o fyzický konflikt, ten vznikol tak, že maloletý L. bol napadnutý iným žiakom a iba sa bránil. Takýto je oficiálny záver základnej školy. V prílohe zaslal hodnotenie maloletého L. vedením základnej školy a zo strednej školy.

11. Ďalej otec dieťaťa prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v reakcii na vyjadrenie matky (replike) odvolávajúc sa na body odvolania mal za to, že neuvádza neustále tie isté skutočnosti. Pokiaľ sa súdne rozhodnutie prevažne venuje maloletému L., je prirodzené, že aj on v odvolaní reaguje na skutočnosti v rozhodnutí uvedené. Ak teda rozhodnutie marginalizuje vec maloletej C., môže sa vyjadrovať len k tým skutočnostiam týkajúcich sa nej, ktorým sa súdne rozhodnutie zaoberá.

Pokiaľ matka dieťaťa uvádza, že súd vykonal znalecké dokazovanie opomína skutočnosť, že znalecké dokazovanie je len jedným z dôkazných prostriedkov, podľa článku 15 ods. 2 C. s. p. má rovnakú dôkaznú silu ako iné dôkazy a súd pri vykonávaní dokazovania má povinnosť vykonať ďalšie potrebné dôkazy na zistenie skutkového stavu, ktoré by viedli aj k správne a zákonne vyhodnoteniu dokazovania a správne právne posúdeniu veci. Neopomenuteľne je potrebné poukázať, že od času pôvodného rozhodnutia - rozsudok Okresného súdu v Čadci sp. zn. 4P/71/2014 z 14.04.2015 uplynula k dátumu tohto rozhodnutia doba 28 mesiacov, teda dostatočne dlhý čas, ktorý vyžadoval opätovné posúdenie všetkých relevantných skutočností pre rozhodnutie. Otec dieťaťa potvrdil, že po 4 rokoch vo firme OS Transport Podvysoká zmenil zamestnanie. Dôvodov bolo niekoľko, najmä vymenil kamiónovú dopravu za stále pracovisko, vymenil pracovný čas a má zabezpečený pravidelný mesačný príjem a každý deň je doma. Nestotožnil sa s názorom matky dieťaťa ohľadom facebookovej komunikácie. Okresný súd v danom prípade ani nepoužil mailovú komunikáciu predloženú v tomto konaní, ale podľa dostupných informácií išlo o listy založené v inom spise, bez ich autorizácie, bez vykonania dokazovania aj v inom konaní, dokonca za stavu, keď v danom inom konaní súd na tieto dôkazy ani neprihliadal a nevykonával ohľadne týchto listov ani žiadne dokazovanie.

12. Otec dieťaťa prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v duplike (stanovisko k replike matky dieťaťa) poukázal na skutočnosť, že napriek rozhodnutiu Okresného súdu v Čadci sp. zn. 4P/71/2014 o rozvode manželstva, ktorý bol maloletý L. zverený do striedavej starostlivosti, sa maloletý L. nachádza v jeho osobnej starostlivosti, a to doposiaľ. Matka na jeho výživu od rozvodu manželstva neprispievala. Pokiaľ matka poukazuje na rozsudok Okresného súdu v Čadci sp. zn. 16P/46/2016, tak toto rozhodnutie nie je právoplatné, nakoľko ho samotná matka napadla odvolaním. Platí preto rozsudok sp. zn. 7P/71/2014 a preto nemôže dôjsť k duplicitnému plateniu výživného. Nakoľko jednou zo základných povinností súdu je chrániť práva maloletého dieťaťa a súd sa dozvedel, že maloletý L. je v jeho výlučnej starostlivosti, mal bez návrhu začať konanie o určenie výživného na maloletého L. na čas od rozvodu manželstva.

13. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 C. m. p., § 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (otcom dieťaťa) (§ 362 C. s. p., § 7 C. m. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.), preskúmal rozsudok okresného súdu podľa § 65, § 66 C. m. p. a rozsudok okresného súdu vo výroku II. potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.), vo výroku IV. zmenil (§ 388 C. s. p., vo výroku III. a súvisiacich výrokoch V., VI. a VII. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. b/, c/, § 391 ods. 1 C. s. p.) z nasledovných dôvodov:

14. Pokiaľ manželia, ktorí sa rozvádajú, majú maloleté deti, súd v rozhodnutí, ktorým rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, upraví výkon ich rodičovských a povinností k maloletému dieťaťa na čas po rozvode.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd rozsudkom č. k. 4P/71/2014-69 zo dňa 14.04.2015 manželstvo rodičov dieťaťa rozviedol, maloletého L. zveril do striedavej osobnej starostlivosti a žiadnemu z rodičov nebolo určené platiť výživné. Rozsudok okresného súdu v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňa 27.05.2015. Po predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu okresný súd preto rozhodoval len o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej C. na čas po rozvode tak, že maloletú na čas po rozvode zveril do výchovy a starostlivosti matky, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach (výrok II.), otca zaviazal platiť výživné na maloletú na čas po rozvode vo výške 85 eur k rukám matky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred (výrok III.), otec má právo styku s maloletou každý prvý a štvrtý týždeň v mesiaci v sobotu od 09.00 hod do 18.00 hod. pričom matka je povinná maloleté dieťa pripraviť fyzicky a psychicky na styk s otcom v stanovený čas v mieste bydliska matky a otec je povinný maloleté dieťa odovzdať matke v stanovený čas v mieste bydliska matky (výrok IV.). Zároveň rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania (výrok V.). Dopĺňacím uznesením uložil matke povinnosť nahradiť Slovenskej republike trovy preddavkované štátom v rozsahu 50 % vo výške určenej po právoplatnosti tohto uznesenia vyšším súdnym úradníkom prvostupňového súdu (výrok VI.) a rovnakú povinnosť uložil aj otcovi dieťaťa (výrok VII.).

16. Rozsudok okresného súdu napadol odvolaním otec dieťaťa do všetkých výrokov.

17. V prvom rade namietal nesúlady výrokov o výchove, výžive, zastupovaní a spravovaní majetku s ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine“. Je pravdou, že dikcia ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine používa pojem „zverenie do osobnej starostlivosti“ (nie zverenie do výchovy a starostlivosti), „zastupovať a spravovať majetok (nie zastupovať a spravovať majetok v bežných veciach) a „prispievať“ na výživu (nie platiť). Uvedené však podľa odvolacieho súdu nemá vplyv na zákonnosť rozhodnutia a jeho vykonateľnosť. Ostatné namietané porušenia nepovažoval za rozhodujúce pre posúdenie veci.

18. Odvolací súd oboznámením sa s obsahom spisu, odvolaním otca dieťaťa, vyjadrením matky dieťaťa a kolízneho opatrovníka ako i ďalšími podaniami účastníkov konania mal za to, že okresný súd ohľadom rozhodnutia týkajúcom sa výchovy maloletej C. (výrok II.) vykonal dostatočné dokazovanie a skutočný stav zistil úplne a správne. Rozhodnutie súdu vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd zdôrazňuje, že zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky je nielen jej prianím ale aj v záujme dieťaťa. Matka dieťaťa má tiež lepšie predpoklady na výkon osobnej starostlivosti. V jej doterajšej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky.

Inštitút tzv. striedavej osobnej starostlivosti bol zavedený do rodinného práva novelou zákona o rodine č. 217/2010 Z. z. Ide o spôsob osobnej starostlivosti o dieťa, ktorý zohľadňuje právo obidvoch rodičov na výchovu dieťaťa po ich rozchode, zabezpečuje dieťaťu primeraný kontakt s obidvoma rodičmi. Podstata striedavej osobnej starostlivosti spočíva v tom, že dieťa sa zverí do starostlivosti striedavo jednému a druhému rodičovi na presne určené časové obdobie opakovane.

Predpoklady na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti ako to navrhoval otec dieťaťa neboli splnené. Uvedené vyplýva jednoznačne z obsahu znaleckého posudku, ktorý nedoporučil realizovať striedavú starostlivosť najmä s ohľadom na vek maloletej a konfliktné vzťahy medzi rodičmi a s ktorým záverom sa stotožnil aj odvolací súd. Poukazovanie otca na jeho starostlivosť o maloletého L. a preto aj schopnosť sa postarať o maloletú C. nepovažoval bez ďalšieho za rozhodujúci argument. Striedavá osobná starostlivosť predpokladá zo strany rodičov predovšetkým toleranciu, spoločnú vôľu a schopnosť spolu komunikovať a spolupracovať (a najmä nezapájať dieťa do svojich vzájomných problémov). Zo znaleckého posudku vyplýva aj snaha otca o manipuláciu k boju s matkou. Postup okresného súdu, ktorý podľa otca dieťaťa vo veci okrem nariadenia znaleckého dokazovania nevykonal žiadne dokazovanie, považoval odvolací súd za dostatočný pre rozhodnutie. Skutočnosti týkajúce sa maloletého L. a teda aj poukazovanie na jeho mailovú komunikáciu s matkou neboli pre rozhodnutie v tejto veci rozhodujúce a preto nevidel dôvod na ne reagovať. Vzhľadom na námietky otca dieťaťa tak uzaviera, že tieto pre nedôvodnosť neboli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku v jeho prospech, teda zveriť maloletú do striedavej osobnej starostlivosti.

19. Za dôvodné však odvolací považoval odvolanie otca dieťaťa pokiaľ ide o určenie výživného na maloletú.

Pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu je rozhodujúce ust. § 62 ods. 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Podľa týchto ustanovení súd pri určení výšky výživného prihliadne k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam a možnostiam povinného. Odôvodnené potreby môžu byť rôzne, podľa okolností každého jednotlivého prípadu. Sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkového uplatnenia v spoločenskom živote. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti, ako aj majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, úrovňou vzdelania, pracovnými skúsenosťami), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru najmä existencie pracovných príležitostí, ktoré sú primerané daným vlastnostiam rodičov. Pre náležité zhodnotenie schopností, možností a majetkových pomerov povinného treba zistiť okruh osôb, voči ktorým má povinný podľa Zákona o rodine vyživovaciu povinnosť.

Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd nemal zistené úplné skutkové podklady ohľadom pomerov na strane dieťaťa a možností a schopností rodičov ako i ich majetkové pomery. Tieto sa tiež v priebehu konania menili (vek dieťaťa, navštevovanie predškolského zariadenia, nástup na základnú školu, zmena zamestnávateľa zo strany otca dieťaťa). Nepovažoval za správne vychádzať ohľadom výšky zárobkov rodičov z údajov vedených Sociálnou poisťovňou. Okresný súd tiež prehliadol, že aj matka dieťaťa sa v priebehu konania (č.I. 81 spisu) domáhala vyššej sumy výživného (100 eur mesačne) ako v pôvodnom návrhu z 12.11.2014. K neprodukovaniu tvrdení a dôkazov rodičov dieťaťa odvolací súd poukazuje na to, že súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí. Mimosporové konanie dôsledne ovláda princíp materiálnej

pravdy vyžadujúci od súdu úplné zistenie skutočného stavu veci, čomu je prispôsobená i koncepcia dokazovania, kde sa aplikuje tzv. vyšetrovací (vyhľadávací) princíp civilného procesu. Za stavu potreby podstatných skutkových zistení vedúcich k správne rozhodnutiu, ktoré okresný súd neučinil bol odvolací súd nútený rozsudok okresného súdu v tejto časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V ďalšom konaní predovšetkým zistí potreby spojené vekom, navštevovaním zariadení, mimoškolskými aktivitami, vypočuje rodičov dieťaťa k ich osobným, rodinným, majetkovým a zárobkovým pomerom a výdavkom s tým spojených od podania návrhu až doposiaľ. Vyžiada si správy o zárobkoch rodičov dieťaťa od ich zamestnávateľov za rozhodné obdobie. Oboznámi sa so spisom sp. zn. 16P/49/2016 týkajúcim sa maloletého L. ohľadom jeho zverenia do výchovy otca a určenie výživného matke. Zistené skutočnosti vyhodnotí, pričom ak došlo k zmenám pomerov na strane účastníkov konania za rozhodné obdobie zväží diferenciaciu výšky výživného. Do pozornosti odvolací súd dáva, že povinnosť prispievať výživným uloží okresný súd rozsudkom „mesačne“ aj s uvedením konkrétneho dňa jeho počiatku, ktorým je deň právoplatnosti rozvodu manželstva rodičov dieťaťa.

20. Odvolacie námietky otca dieťaťa boli dôvodné aj pokiaľ ide o rozhodnutie súdu o úprave jeho styku s maloletou.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd správne rozhodol, keď upravil styk otca s maloletým dieťaťom avšak nesprávne zhodnotil jeho rozsah v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil.

Podľa ust. § 28 ods. 2 Zákona o rodine, majú rodičovské práva k maloletému dieťaťu obaja rodičia. Rodič, ktorý nemá maloleté dieťa vo svojej priamej výchove, má obmedzenejšie možnosti ovplyvňovať jeho výchovu než rodič, ktorý dieťa vo svojej výchove má. Napriek tomu však nie je zodpovednosti za výchovu dieťaťa zbavený. Svoj vplyv na maloletého môže uplatňovať pri pravidelnom styku s ním, na ktorý má zásadne právo. Je i v záujme maloletého, aby na jeho výchovu pôsobili obidvaja rodičia a aby si, i keď rodičia žijú oddelene, vytvoril citové vzťahy k obidvom. Pri rozhodovaní súdu je potrebné otázku styku, jeho časové vymedzenia a miesto stretávania, posudzovať veľmi starostlivo, pričom sa nemajú použiť iba paušálne hľadiská. Rozhodujúce pritom budú: okolnosti na strane maloletého dieťaťa: jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti, denný režim, najmä so zreteľom na školské povinnosti a pod., ako aj okolnosti na strane rodičov: ich vzájomný vzťah, ich časové a hospodárske možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že medzi otcom a maloletou je napriek nezhodám medzi rodičmi vzájomný citový vzťah, títo sa stretávajú a to najmenej 1x počas víkendových dní. Maloletá má pekný vzťah aj so starším bratom, ktorý v súčasnej dobe žije s otcom. Odvolací súd preto rozsah styku upravený súdom len na 2 dni v mesiaci nepovažoval za dostatočný pre zdravý vývin dieťaťa a jeho celkový rozvoj. Okrem toho by malo byť dieťaťu umožnené stykať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bola zásada, že obidvaja rodičia majú právo na osobnú starostlivosť o dieťa zásadne v rovnakej miere, čo najviac naplnená. Aj matka dieťaťa v konaní navrhovala stretávanie otca s maloletou vo väčšom rozsahu (č.l. 81 spisu). Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý prvý a štvrtý týždeň v sobotu od 9.00 hod. do 18.00 hod. a každý druhý a tretí týždeň v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. V závere podotýka, že aj napriek tomuto súdnemu rozhodnutiu nič nebráni rodičom dieťaťa v budúcnosti sa dohodnúť na takom rozsahu styku, ktorý bude v záujme dieťaťa inak povedané rešpektovať aj vôľu dieťaťa, prípadne domáhať sa zmeny súdneho rozhodnutia a domáhať sa širšej úpravy styku.

21. V lehote na podanie odvolania dňa 13.09.2017 bolo okresnému súdu doručené podanie matky dieťaťa prostredníctvom jej splnomocneného zástupcu označené ako „odvolanie proti rozhodnutiu Okresného súdu Čadca sp. zn. 4P/71/2014 zo dňa 08.08.2017 a to do proti výroku III. predmetného rozhodnutia“. V podaní uviedla, že čo sa týka výšky výživného stanoveného na 85 eur, s touto výškou súhlasí. Uviedla však, že súd sa nezaoberal zameškaným výživným nakoľko rozhodnutie o rozvode nadobudlo právoplatnosť dňa 27.05.2015 a od tohto dátumu, keďže súd určil výživné na čas po rozvode jej plynie aj nárok na zameškané výživné až do času vynesenia rozsudku t.j. 08.08.2017 a to v sume 2.295 eur, ktorú by mal zaviazat' zaplatiť otcu dieťaťa. O uvedenom okresný súd opomenul rozhodnúť. Posúdiac podanie matky detí podľa obsahu (§ 124 ods. 1 C. s. p.) mal odvolací súd za to, že matka dieťaťa nenamietala nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a teda nepodala odvolanie proti rozsudku čo do výroku o priznanom výživnom na maloleté dieťa. V podaní žiadala rozhodnúť o zameškanom výživnom na čas po rozvode t.j. od 27.05.2015 až do dňa 08.08.2017 v sume 2.295 eur, ktoré žiadala zaviazat' otca dieťaťa. Podanie bolo potrebné preto považovať za návrh na vydanie

doplnacieho rozsudku v zmysle § 225 C. s. p. a okresný súd mal o ňom rozhodnúť. Okresný súd po pokyne odvolacieho súdu spojeného s vrátením veci o ňom rozhodol samostatným uznesením č. k. 4P/71/2014-304 zo dňa 06.02.2018 tak, že návrh matky na vydanie doplnacieho rozsudku zamietol. Uznesenie okresného súdu napadla odvolaním matka dieťaťa. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8CoP/23/2018-341 zo dňa 25.04.2018 uznesenie okresného súdu zrušil pretože boli dané dôvody na vydanie doplnacieho rozsudku o zameškanom výživnom. Nakoľko však týmto rozhodnutím odvolacieho súdu bol rozsudok okresného súdu ohľadom výroku o výživnom na maloletú zrušený a vec vrátená súdu na ďalšie konanie nepovažoval za správne ukladať súdu vydanie doplnacieho rozsudku o zameškanom výživnom. Povinnosťou okresného súdu bude preto v novom rozhodnutí rozhodnúť nielen o tzv. bežnom výživnom ale aj o zameškanom výživnom odo dňa právoplatnosti výroku o rozvode manželstva t.j. od 27.05.2015 do dňa rozhodnutia okresného súdu.

22. Vzhľadom na to, že bol rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom zrušený a vec mu vrátená na ďalšie konanie, bolo potrebné takto rozhodnúť aj ohľadom súvisiacich výrokov V., VI. a VII. týkajúcich sa trov štátu a trov účastníkov konania.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).